

## Dvodnevni pohod na Mirno goro

Mladi planinci OŠ Trebnje in podružničnih šol smo se 27. oktobra zbrali na železniški postaji Trebnje ob 7.<sup>45</sup>, da gremo na dvodnevni pohod na Mirno goro, ki leži v vzhodnem delu Kočevskega Roga. Naša želja je bila, da si popestrimo jesenske počitnice in se naužijemo svežega planinskega zraka.

Od tam smo se ob 8.<sup>15</sup> z vlakom odpeljali do železniške postaje Otovec. Videli smo potoček, ki je le nekaj metrov tekkel po površju, potem pa je poniknil. Šli smo pod viaduktom, ki je visok približno 25 m. Pot smo nadaljevali do vasi Rodine, ki ima osemkotno cerkev (nemško se imenuje Maria-Hilf, slovensko-Marija Pomagaj). Nato smo se povzpeli do že izseljene vasice Planina. Tu so živeli Kočevarji, kakor tudi v vasi Rodine. Tu smo si ogledali muzej na prostem in pomalicali. Pot smo nadaljevali mimo planinske luže, ki je spomladi živo zelene barve. Sedaj pa je zaradi odpadlega listja bolj rjavkaste barve. Nekoliko utrujeni smo prispeli do Zmajeve doline. Nekateri znajo povedati, da v njej spi zmaj. Nato smo se podali do našega cilja-planinskega doma na Mirni gori.

Dom se nahaja le nekaj metrov pod najvišjim vrhom Bele krajine. Malo nad domom so oddajniki, ki pa se delno skrivajo v gozdu. Ob domu stoji razgledni stolp, na katerega pridemo po stopnicah, ki so v jeseni zaradi dežja in megle spolzke. Pri vzponu v zadnjem delu moramo paziti na glavo, da se ne zaletimo v strop ali železo. S stolpa je lep razgled po Beli krajini in naprej proti Hrvaški.

Ob prihodu v dom smo odšli v jedilnico, se razdelili po skupinah za spanje glede na velikost sobe in število ležišč. Po večerji, ki nam je bila zelo dobra, pa smo se zabavali. Najprej se je vsak predstavil, da smo se bolje spoznali. Nato pa smo se šli zabavno igrati, katere je bila pobudnik naša vodnica ga. Marjeta Martinčič. Bilo je zelo zabavno in veselo, saj smo sodelovali vsi pohodniki. Čas je hitro minil in kmalu smo morali oditi v postelje, saj smo bili utrujeni od prehojenih kilometrov. Potrebno pa si je bilo nabrati tudi novih moči za povratek domov.

Drugo jutro smo po obilnem samopostrežnem zajtrku krenili v dolino. Pot nas je vodila proti železniški postaji Semič. Od tam smo se odpeljali proti domu do železniške postaje Trebnje. Domov smo se vrnili ob 16.<sup>30</sup> malce utrujeni, toda polni lepih vtisov.

Za varno pot so poskrbeli mentorji in vodniki PD Trebnje in PD Črnomelj.

Maja Perpar, Katja Starič

OŠ Trebnje